

ABSOLVENTI ZUŠ NOVÉ STRAŠECÍ

2014

Seznam absolventů 2014 podle oborů

Hudební obor

I. stupeň

- Doubravská Tereza - Hra na zobcovou flétnu
ze třídy Dagmar Pavlíkové
- Hasíková Aneta – Hra na příčnou flétnu
ze třídy Dagmar Pavlíkové
- Hasíková Eliška – Pěvecká hlasová výchova
ze třídy Daniela Klána
- Kalista Jan – Hra na housle
ze třídy Hany Kloubové
- Kramer Jakub – Pěvecká hlasová výchova
ze třídy Daniela Klána
- Koliáš Jan - Hra na bicí nástroje
ze třídy Miroslava Thumy
- Sepré Nicole – Hra na klavír
ze třídy Ivany Teshomeové
- Schejbalová Anna – Hra na zobcovou flétnu
ze třídy Miroslava Thumy
- Staňková Nikola – Hra na zobcovou flétnu
ze třídy Dagmar Pavlíkové
- Šittová Pavlína – Hra na elektronické klávesové nástroje
ze třídy Zdeňka Frolíka
- Štokrová Zuzana – Hra na Klavír
ze třídy Mgr. Evy Najmanové
- Štýbr Martin – Hra na bicí nástroje
ze třídy Miroslava Thumy
- Vonášek Adam - Hra na klavír
ze třídy Zdeňka Frolíka

II. stupeň

- Drahoňovská Lenka – Hra na klavír
ze třídy Mgr. Zuzany Stránské
- Neumannová Tereza – Hra na klavír
ze třídy Mgr. Zuzany Stránské
- Šťastný Petr – Pěvecká výchova a zpěv
ze třídy Daniela Klána
- Veselý Maxmilián – Hra na housle
ze třídy Hany Kloubové

Výtvarný obor

I. stupeň

- Hynková Barbora – Plošná tvorba
ze třídy Mgr. Lady Staré
- Kouřimská Michaela – Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové
- Nechyba Luděk – Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové
- Šumová Tereza – Studijní kresba, malba a modelování
ze třídy Mgr. Lady Staré
- Šumová Tereza – Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové
- Vojtek Pavel – Plošná tvorba
ze třídy Mgr. Lady Staré

II. stupeň

- Doležal Petr – Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové
- Kalistová Lenka – Plošná tvorba
ze třídy Mgr. Lady Staré

Taneční obor

I. stupeň

- Kaletová Adéla – Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka, Mgr. Jany Molíkové
a Lenky Stránské
- Knoblochová Michaela – Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka, Mgr. Jany Molíkové
a Lenky Stránské
- Štokrová Zuzana - Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka, Mgr. Jany Molíkové
a Lenky Stránské

Literárně – dramatický obor

I. stupeň

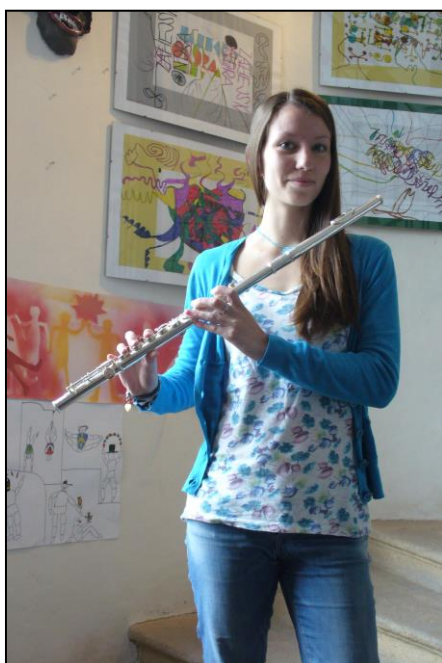
- Breník Václav – Dramatika a slovesnost
ze třídy Mgr. et MgA. Ivy Vachkové
- Fejfar David - Dramatika a slovesnost
ze třídy Mgr. et MgA. Ivy Vachkové
- Jůzlová Kristýna - Dramatika a slovesnost
ze třídy Mgr. et MgA. Ivy Vachkové

Hudební obor I. stupeň

Doubravská Tereza Hra na zobcovou flétnu ze třídy Dagmar Pavlíkové

ZUŠ navštěvuji již od svých 5 let. Začínala jsem v pěveckém sboru paní učitelky Pavlíkové, kde jsem se seznámila s hudebními nástroji. Nejvíce mne zaujala zobcová flétna, a proto jsem v 7 letech začala navštěvovat hodiny výuky.

Mé studium doprovází již od "přípravky" různé koncerty, ať už malé, velké nebo soutěže, jsou pro mne velkou motivací a také zkušeností. Hraní mě baví ještě více než na začátku. Samozřejmě byla období, kdy mne nebavilo cvičit, ale myslím, že taková období má každý...

Hasíková Aneta Hra na příčnou flétnu ze třídy Dagmar Pavlíkové

Hasíková Eliška Pěvecká hlasová výchova ze třídy Daniela Klána

Kalista Jan
Hra na housle
ze třídy Hany Kloubové

Když jsem byl malý, šli jsme se školkou do Lidušky. Dostal jsem od paní Kloubové lísteček, že prý mám předpoklady hrát na housle. Ukázal jsem to mámě a ona řekla, že prý můžu, ale že mně neodhlásí a já souhlasil. První těžká skladba, kterou jsem dostal, byl A. Vivaldi: Koncert G-dur. Ten rok jsem měl bohatého Ježíška, až jsem mu šel samou radostí zahrát před dům na housle. O rok později mě paní Kloubová přihlásila do soutěže. Já, moje máma a paní učitelka jsme na tom tvrdě pracovali. Bylo to pro mě těžké období a myslím, že i pro moji mámu a paní Kloubovou.

Myslím, že se mnou byly jen potíže. Velmi jsem se bránil nátlakům ze všech stran (paní učitelky, mámy, babiček, dědů, sestry, táty...)(zvláště děda Karel byl na mě velmi pyšný, neboť i on sám hrál v dětství na housle). Přesto prý hraji krásně (aspoň to všichni tvrdí). Hrál jsem na všech různých koncertech s Kapelkou, já sám, s triem.

Tento rok jsem vystupoval na zimním koncertě, myslím, že se mi ten koncert velice povedl. Hrál jsem na něm A. Vivaldiho: koncert A-dur z paměti. Jako absolventské vystoupení jsem si znovu vybral koncert A-dur a doufám, že se mi povede.

A myslím, že až budu starej, tak na to budu vzpomínat...

Kramer Jakub
Pěvecká hlasová výchova
ze třídy Daniela Klána

Schejbalová Anna
Hra na zobcovou flétnu
ze třídy Miroslava Thumy

Sepré Nicole
Hra na klavír
ze třídy Ivany Teshomeové

Staňková Nikola
Hra na zobcovou flétnu
ze třídy Dagmar Pavlíkové

7 let uteklo jako voda a já letošní rok mohu absolvovat se zobcové flétny. Nebylo to lehké, „cesta“ do 7.ročníku byla dlouhá, ale jsem ráda že díky paní učitelce Pavlíkové jsem to zvládla. Před 9 lety jsem začala chodit do ZUŠ s úmyslem, že se naučím hrát na klavír. Ale o dva roky později mi pan učitel Frolík řekl, abych začala hrát i na zobcovou flétnu. A tak jsem začala navštěvovat hodiny flétny u paní učitelky Pavlíkové a dodnes jsem ráda, že jsem před 7 lety neřekla ne...

Šittová Pavlína
Hra na elektronické klávesové nástroje
ze třídy Zdeňka Frolíka

Na elektrické klávesy hraji u pana učitele Zdeňka Frolíka od mých 8 let. Hra na klávesy se baví, hlavně v případě, když se po dlouhé době naučím hrát nějakou složitější skladbu, která se z mých postupných krůčků vyklube. Se ZUŠ jsem se zúčastnila několika hudebních koncertů, například v Rudolfinu v Praze na České filharmonii, atd. Dirigent v Rudolfinu nám předváděl svou práci s nástrojovými skupinami a předvedl nám tam i to, jak musí samotný sólista spolupracovat s celým týmem hráčů. Můj oblíbený skladatel je Jaroslav Ježek, který má zábavné a hezké skladby, které jsou na rozhraní populární a vážné hudby. Umělecké dílo které obdivuji je od Ludvíka Van Beethovena -Pro Elišku. Líbila se mi i návštěva Národního divadla v Praze na opeře Antonína Dvořáka Čert a Káča, kde jsem byla s mými rodiči.

Štokrová Zuzana
Hra na Klavír
ze třídy Mgr. Evy Najmanové

Milá základní umělecká školo.

Jmenuji se Zuzka a v tomto roce (2014) absolvuji, a to hned ve dvou oborech – hudebním a tanečním.

V první řadě chci poděkovat za to, že jsem díky Tobě měla možnost rozvíjet své schopnosti a tím velice krásným způsobem vyplnit svůj volný čas. Bez Tebe bych seděla doma a nedělala pro sebe tolik úžasných věcí, kterými se teď mohu zabývat. Moc Ti tedy děkuji za to, co pro mě i ostatní děti děláš.

Za druhé bych tímto dopisem chtěla oslovit ty, co tu studují, aby vydrželi co nejdéle, alespoň do absolvování toho I. stupně. Možná nastanou chvíle, kdy Vás navštíví lenost a pohodlnost a nebude se Vám chtít vyrazit na hodinu do Zušky, ale opravdu z celého srdce Vás prosím, **VYDRŽTE !!!** Zažijete úžasný pocit, že jste dokončili něco, co Vás baví, a co Vám přineslo mnoho krásných zážitků.

VĚŘTE MI, STOJÍ TO ZA TO. Mně teda určitě.

Vaše Zuzka Štokrová

Štýbr Martin
Hra na bicí nástroje
ze třídy Miroslava Thumy

Vonášek Adam
Hra na klavír
ze třídy Zdeňka Frolíka

Dobrý den,

jmenuji se Adam Vonášek a věnuji se hře na piáno na této škole po 8let.

Rodiče mi vybrali hudební nástroj, mě to nevadilo, alespoň jsem se odpoledne nenudil.

Nejdřív jsem začínal s jednoduchými skladbami, ale potom (po pár letech) už jsem si mohl přinést vlastní noty z domova a hrát je s p.uč. Frolíkem.

Hudba pro mě vždy znamenala zábavu a skvělé odreagování.

Také jsem jel do Prahy se ZUŠ na koncert filmové hudby, to byl zatím nejlepší koncert na kterém jsem byl.

Už od druhého ročníku jsem prosil p.uč. Frolíka, abych mohl zahrát Vltavu, ale dostal jsem se k tomu až ve 3. ročníku.

Také jsem hrál na klarinet, ale to mi moc nešlo, tak jsem pokračoval ve hře na piano a vydržel jsem u toho až dodnes.

Ano, byly chvíle, kdy mě to už přestávalo bavit, ale NELITUJI toho, že jsem to nevzdal a pokračoval jsem.

Někdy bylo mým snem i to, že bych se živil hudbou, ale poté jsem přišel na jiné myšlenky díky svým kamarádům.

Velice jsem si to tu užil a doufám, že tato škola tu bude ještě dlouho potom, co odejdu.

Hudební obor II. stupeň

Neumannová Tereza
Hra na klavír
ze třídy Mgr. Zuzany Stránské

Šťastný Petr
Pěvecká výchova a zpěv
ze třídy Daniela Klána

Veselý Maxmilián Hra na housle ze třídy Hany Kloubové

Absolventská práce

Vlastní zážitek

- Co se týče mých zážitků ohledně houslí, tak jich bylo spousta, ale jen pár z nich mě zaujalo.

První byl, když jsem byl v roce 2012 v dubnu na tzv. Heidenfestu v Praze. Bylo to v KC na Vltavské, kde hrála folkmetalová Finská kapela Korpiklaani. Tento styl mě zajímal už déle, ale na tomhle koncertě jsem teprve viděl, co všechno s houslemi můžu vytvořit a zahrát. Je to dosti spjaté se stylem Irské, skotské i severské hudby, trochu přitvrzené metalem.

Zrovna na tomto koncertě měli nového houslistu, a aby se nějakým způsobem představil a ukázal lidem, že je "lepší"

než ten předešlý, tak zahrál svojí vlastní sólovou věc s názvem "Korpiklaani-Tuomas Rounakari". Tato skladba je, dá se říct, dosti disharmonická, ale je z ní krásně vidět i ten styl hudby, který panuje v severských zemích, nebo spíše panoval a můj pohled na celý jejich styl hudby je velice pozitivní.

co pro mě znamená hudba a hudební nástroj

- Hudba jako taková pro mě znamená hodně. Musí ale mít nějaký slušný podtext, musí být rozeznatelná melodie i dynamika a tím pádem chci říct, že neposlouchám monotónní styly dnešní doby, jako například Techno atd. . Strašně rád, při poslouchání jakékoliv skladby či písně, se zaposlouchávám do různých nástrojů, posuzuji je a žiju jimi. Jakákoliv melodická skladba, ať se jedná o folklor, metal, vážnou hudbu či rock, mě dokáže přivést na jiné myšlenky a dokážu si při nich představit různé situace, zážitky, pocity atd.
- Někteří lidé mě považují občas za "blázna" , když při oslavě se nejméně 20min+-nebavím a pouze poslouchám muziku. Pro tyhle lidi jsem měl vždycky jednoduchou odpověď. "Musíš nejdříve být hudebníkem, který neslyší hudbu jen ušima, ale cítí ho celým tělem", ... tím chci říct, že jakákoliv dobře udělaná dynamická část, nebo dobrý přechod v písničce, mi přivede až příjemné mrazení v zádech.
- Co se týče mých houslí, tak na ně nedám dopustit, je to dosti velká součást mě, jak akustické, tak elektrické, které mám. Nedokážu si představit, a ani nechci, kdyby mi je někdo ukradl, poškodil, nebo je zničil. Každý dlouhodobý hudebně založený jedinec, se kterým jsem měl možnost se setkat, nebo se s ním bavím, to nikdy neměl jinak. Kdybych už to měl až takhle definovat, housle jsou část mého těla, duše i proudu myšlenek.

Výjimečné umělecké dílo

- David Garrett mě fascinoval asi tak před rokem a půl, když jsem od něj slyšel předělanou houslovou verzi "Nirvana-Smells like teen spirit". Jeho styl hraní, a jak dokázal spojit profesionalitu houslí s hudebními průkopníky rocku a metalu 70-90 let 20.st., i muzikou 21. st. , mě velice fascinoval. Je na něm vidět, jak hodně tvrdá muzikální práce, tak i svéráznost toho, co hraje, skoro až bych si i dovolil říct, že má jakýsi buřičský přístup k vážné hudbě, i když jí hodně využívá.

Výtvarný obor I. stupeň

Kouřimská Michaela
Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové

Já a keramika

- Za těch několik let co chodím na keramiku se toho stalo celkem dost. Byly to ty nejlepší středy, co kdy mohly být.
- Nejlepší na tom bylo, že jsme poznala nové lidi a hlavně tu nejlepší paní učitelku Mgr. Jiřinu Kinkalovou.
- A určitě nesmím zapomenout na výstavy, koncerty a také ten nejlepší z nejlepších - slavný OLOMOUC!
- Co my dala keramika do života? Dobrá otázka! Myslím si, že rozhodně práci s hlínou, různé způsoby jak s ní zacházet. Začala jsem se více zajímat o umění a umělce samotné a i o vážnou hudbu, kterou jsme si na keramice často pouštěli.
- A co se týče zážitků - je jich velké množství. Hlavně společné večere, jízdy v hromadných dopravách a také naše plánované výlety na haldy! Je jich fakt hodně a do smrti si to každý z nás bude pamatovat!
- Stačí jen říct, že jsem si dobře vybrala a strávila středy s fakt dobrými lidmi.

Šumová Tereza
Studijní kresba, malba a modelování
ze třídy Mgr. Lady Staré
Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové

Keramika

Několik let chodím na keramiku a potkala jsem milé lidi.
Se kterými bych se jinak nebavila.
Byly to super středy.
Lepší program na středu bych si nevymyslela.
Výstavy, koncerty a taky legendární OLOMOUC
byly moc dobře vybrány paní učitelkou
Mgr. Jiřinou Kinkalovou!

Vojtek Pavel
Plošná tvorba
ze třídy Mgr. Lady Staré

Co mi dala ZUŠ ?

Podporu v mých tvůrčích nápadech. Díky pomoci při přípravě na talentové zkoušky jsem při nich uspěl. Poznal jsem zde spoustu nových přátel . A díky ní jsem produktivně trávil svůj volný čas.

Luděk Nechyba
Keramika
ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové

Keramika mi dala spoustu překrásných zážitků, jak z výletů, tak z výstav, ale i z klasické keramiky ve škole. Potkal jsem se na keramice se spoustou skvělých lidí a nyní i přáteli. Keramika mě naučila poznávat krásu umění a i tvořit umění. Těmto věcem mě naučila skvělá paní ředitelka a učitelka Jiřina Kinkalová. Na keramiku nikdy nechodím z donucení, vždy se naopak těším, až zase budu moci znovu jít. Nesmím zapomenout vychválit i nejlepší výlet na keramice **Olomouc**, který já i mí přátelé zbožňují.

Výtvarný obor II. stupeň

Petr Doležal

Keramika

ze třídy Mgr. Jiřiny Kinkalové

Co pro mne znamená keramika

Na keramiku chodím už dvanáct let, to jsou vlastně už dvě třetiny mého života. Tvrdit po takhle dlouhé době, že je pro mě keramika jen obyčejný koníček, je nemožné. Ano, keramika je „pouze“ můj koníček, vždy jsem tak nějak věděl, že se jí nebudu věnovat profesionálně, že pravděpodobně nemám na to, živit se uměním, jen málo lidí na to má, ale i tak se ta hnědá nebo šedá tvarovatelná hmota stala podstatnou částí mého života. Vypěstoval jsem si k ní zvláštní vztah, když jsem někde v zahraničí a vidím obchůdek s keramikou, ani mrknout nestačíte a už se rozhlížím po policích, pečlivě zkoumám vázičky a беру fotky sošek, abych si je pak doma mohl zkusit znovu vymodelovat.

To je jedna z mnoha zázračných schopností umění: uchovávat vzpomínky, které jsou, díky vlastnímu přičinění, o dost osobitější než nějaká obyčejná fotka nebo prostý suvenýr. Při celém modelování totiž člověk neustále vzpomíná na dané místo na dané zážitky a ty se tím ještě více vtisknou do díla samotného. Po několika letech se člověk na sošku, hrnek podívá a znovu vše živě vidí.

Další ze zázračných schopností keramiky jakožto umění je, že dává prostor pro sebevyjádření. To neznamena jen možnost vpustit do díla své emoce, kusy své osobnosti, ale v praxi třeba i to, že člověk podle své fantazie může vytvořit téměř cokoliv. Pokud bych se třeba najednou rozhodl, že by si někdo zasloužil sochu, ať už celebrita, kamarád – vlastně kdokoli – mohl bych si jednoduše na několik hodin sednout a upatlat třeba jeho bystu. Není sice jisté, jak by dopadla, ale pokud by tomu bylo věnováno dost času, podoba by vzniknout mohla. Bum, najednou je zde daná osoba zvěčněná pro další generace.

Říkal jsem téměř cokoliv, ale ve skutečnosti má keramická hlína omezení docela dost. Nelze s ní dělat věci příliš tenké, příliš tlusté, příliš detailní; pokud se s ní pracuje pomalu, zaschne a ztvrdne, pokud v ní zůstanou bublinky vzduchu, praskne v peci, a používání glazur je také taková malá loterie, neboť po vypálení mohou mít úplně barvu, než jste chtěli. Tato omezení jsou ale podstatou keramiky, neodlučitelnou součástí, její duší. Nutí při práci s keramikou přemýšlet, zvažovat, udělat všechno tak akorát, hledat vyváženost, perfekci.

A tohle vše, to nekonečné hledání dokonalosti, to je to, co pro mne doopravdy znamená keramika, proč ji miluji.

Kalistová Lenka
Plošná tvorba
ze třídy Mgr. Lady Staré

Já a výtvarka

Když jsem byla malá, řekněme první třída, chodila jsem do ZUŠky hrát na flétničku. Jelikož jsem měla třídu až v druhém patře budovy, musela jsem projít dlouhými chodbami, kde na zdech visely obrázky dětí z výtvarného oboru. Strašně ráda jsem se na jejich umělecká díla chodila dívat! Nejradši jsem měla kresby zvířátek, protože jako každé malé dítě jsem zvířata zbožňovala. Tyhle kouzelné cesty na hodiny flétny a zpět domů nekonečnou chodbou plnou barev a příběhů různých stvoření, ve mně vyvolaly touhu stát se

umělkyní.

Místo flétny jsem chodila malovat, jezdila na výstavy a po nocích přemýšlela nad tím, co další den namaluji. Pak jsem začala dospívat a puberta se mnou cloumala, jak jen mohla. Bylo to náročných pár let, kdy ve mně bojovalo umění se sportem. Ale nakonec vyhrál sport.

Jak je tedy možné, že sedím u počítače v hudebce, mám na sobě zašpiněné tričko od temper a jediné, na co myslím, je to, jaké barvy „naplácám“ na čtvrtku?

Lenka Kalistová, 18 let

Taneční obor I. stupeň

Kaletová Adéla
Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka,
Mgr. Jany Molíkové
a Lenky Stránské

Vždy jsem velice toužila tancovat, bylo mi jedno jak a co, prostě tancovat. Maminka mně přihlásila do Základní umělecké školy v Novém Strašecí do tanečního oboru. Protože mě již bylo 9 let, začala jsem tancovat s dětmi ze 2. ročníku. Pamatuji se, že ze začátku jsem se velice styděla, ale učitelé i děti byly fajn, tak jsem si brzy zvykla. Maminka mi sehnala můj první trikot. Byl černý a měl dlouhé rukávy, moc se mi líbil. Jeden rok se mnou jezdil do „zušky“ na tancování i můj bratr, ale pak nás opustil. A tak jako můj bratr nás postupně z našeho

ročníku opouštěli i další vrstevníci. Prostě nevydrželi. Nakonec jsem zbyly jen my tři v tomto roce absolventky I. stupně Míša Knoblochová, Zuzka Štokrová a já. Za všechna ta léta jsme si vybudovaly krásný vztah nejen jako spolužačky, ale také jako kamarádky.

Chodím tancovat, protože jsem se do tance zamilovala. Mám k němu pevné pouto a bude mě mrzet, když se ho budu muset někdy vzdát.

Během mého studia jsem poznala tři „kantory“. Paní učitelku Lenku Stránskou, která nás vyučuje lidové tance. Tento druh tance mě baví, protože je na konci roku vždy vidět, co všechno jsme za ten rok dělali. Na absolventský koncert si připravujeme choreografii s názvem Posvícení a už se na ni moc těším.

Paní učitelka Jana Molíková nás učí balet. Vlastně balet jsem si také zamilovala. Líbí se mi na něm, že nelze jej takříkajíc „odfláknout“. Všechny pohyby jsou ladné a dotažené do konce. Jako jediná z ročníku chodím k paní učitelce také na špičky. Zpočátku se mi to zdálo těžké, ale teď už vím, že stačí jen vytrvat.

Posledním naším učitelem je Jiří Horák, který nás učí moderní tanec. S ním máme krásné choreografie. Chodím k němu už skoro dva roky a je moc fajn, že jsme zde spojené i s vyššími ročníky, a tak už nejsme jen tři ale je nás deset a mám nové kamarádky.

Tanec mě po celé ty roky naplňoval a doufám, že i nadále bude. Není to jenom ten tanec, je to velký kus mého života se spolužáky a učiteli. Zvláště učitelům chci poděkovat za ty krásné roky.

„Naučili jste mě toho hodně, děkuji.“

Knoblochová Michaela
Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka,
Mgr. Jany Molíkové
a Lenky Stránské

Páni, už je to 8 let, kdy jsem začala tancovat v Základní umělecké škole v Novém Strašecí. To to teda uteklo. Hodně jsem se toho za tu dobu naučila. Při tanečních hodinách bývá legrace, někdy i různá překvapení, (nové kostýmy, taneční vystoupení a jiné), jindy je zase nálada nic moc, často se dostaví i únava.

Odmalička miluju hudbu a tanec. Při poslechu hudby se uvolním a zapomenu na všechny své starosti a problémy. Hudba se dá krásně spojit s tancem a pohybem. V rytmu hudby mohu vyjádřit své pocity a

myšlenky, nebo si tanec jen tak užívám. Je to úžasné, že mohu tancovat právě v zušce. Potkala jsem zde úžasnou partu spolužáků a učitelů.

Je pravda, že nás v ročníku mnoho nezbylo. V přípravném ročníku nás začínalo 8, nyní zakončujeme 7. ročník I. stupně pouze tři studentky. Je to málo, ale o to více jsme se sblížily. Páni, co jsme spolu zažily vystoupení. Při každém vystoupení mám trému, ale i ta je k něčemu dobrá. Pokaždé mě „nakopne“ abych do tance dala vše (i když někdy s nějakou malou chybičkou).

A těch zájezdů do divadel. Třeba v Národním divadle jsme byli na baletu Louskáček. Na toto představení jen tak nezapomenu. Tanec je dřina, ale já se toho nevzdám a budu pokračovat dál. ☺☺☺

Štokrová Zuzana
Tanec a práce v souboru
ze třídy Mgr. Jiřího Horáka,
Mgr. Jany Molíkové a Lenky Stránské

Milá základní umělecká školo.

Jmenuji se Zuzka a v tomto roce (2014) absolvuji, a to hned ve dvou oborech – hudebním a tanečním.

V první řadě chci poděkovat za to, že jsem díky Tobě měla možnost rozvíjet své schopnosti a tím velice krásným způsobem vyplnit svůj volný čas. Bez Tebe bych seděla doma a nedělala pro sebe tolik úžasných věcí, kterými se teď mohu zabývat. Moc Ti tedy děkuji za to, co pro mě i ostatní děti děláš.

Za druhé bych tímto dopisem chtěla oslovit ty, co tu studují, aby vydrželi co nejdéle, alespoň do absolvování toho I. stupně. Možná nastanou chvíle, kdy Vás navštíví lenost a pohodlnost a nebude se Vám chtít vyrazit na hodinu do Zušky, ale opravdu z celého srdce Vás prosím, **VYDRŽTE !!!** Zažijete úžasný pocit, že jste dokončili něco, co Vás baví, a co Vám přineslo mnoho krásných zážitků.

VĚŘTE MI, STOJÍ TO ZA TO. Mně teda určitě.

Vaše Zuzka Štokrová

Literárně-dramatický obor I. stupeň

Breník Václav
Dramatika a slovesnost
ze třídy
Mgr.et MgA. Ivy Vachkové

Já a divadlo

Před několika lety jsem posedával doma a liboval si v nicnedělání, ovšem to se změnilo, když jsem se dozvěděl o tom, že vůbec existuje nějaký dramatický kroužek. Zjistil jsem si veškeré informace a vlastně z donucení přistoupil na matčin návrh, jak se zaměstnat.

Vstoupil jsem do LDO ve Stochově pod vedením učitelky Martiny Černé. Teprve tam jsem zjistil, že na dramaťáku se dá dělat spousta věcí a hlavně se mi naskytla možnost seznámit se s novými přáteli.

Ovšem po prvním roce Martina odešla a přišla nová učitelka Lucka Švábová, na kterou si někteří z nás, včetně mé maličkosti, těžce zvykali, ale dnes na ni rád vzpomínám, kolik mě toho naučila.

Uplynul nějaký čas a Lucku Švábovou vystřídal na místě pedagoga Zdeněk Turek, který věděl už od samého začátku jak na nás. Pod jeho vedením bylo náplní naší výuky především improvizování, které alespoň mě hodně baví. Bohužel i tento vyučující nás opustil, po třech měsících výuky, a já se chopil nabídky a přešel jsem do ZUŠ Nové Strašecí.

Zde začínala nová etapa mého „studia“, které pokračovalo až dodnes. Zpočátku jsem se necítil moc dobře ve zcela novém souboru, ale noví kamarádi mě podrželi a pomohli mi se začlenit. Za těch pár let máme spoustu zážitků a doufám, že se s nimi budu vídat i nadále.

Mé zážitky

I když do ZUŠ Nové Strašecí chodím jen 3 roky, zúčastnil jsem se několika velkých akcí. Poslední dva roky jsem se, i když neohrabaně a nezkušeně, angažoval spolu se zkušenou Katkou Barochovou ve video-reportážích na divadelní přehlídce Setkání ve Strašecí.

Vloni jsme se já i moji kamarádi zúčastnili s představením Prázdniny doma divadelní přehlídce v Pečkách i ve Slaném. Na obou přehlídkách náš soubor obdržel ceny. V Pečkách za přirozené hraní a ve Slaném za práci s literární předlohou.

S kamarády jsme si tyto akce pořádně užili a věřím, že toho dále spoustu zažijeme.

Fejfar David
Dramatika a slovesnost
ze třídy
Mgr.et MGA. Ivy Vachkové

Já a dramaťák ve Strašecí

Jsem tu úplně nový. Ze začátku jsem měl docela strach, jak mě mezi sebe přijmou, protože jsem znal jen dva lidi a oni všichni mezi sebou se znali spoustu let. Byl jsem proto trochu nesvůj, ale kamarádi mě rychle vzali mezi sebe a prožili jsme spolu spoustu zábavy. Začali jsme zkoušet skupinová vystoupení, ale i sólové texty. Právě na sólovkách jsem se toho naučil spoustu, co se týče hlavně vystupování, vyslovování, rychlosti přednesu a další potřebné věci pro recitaci.

Uvědomil jsem si, že dělám spoustu chyb a některé jsem se dokonce i odnaučil. Asi poprvé za celý svůj život jsem se delší dobu zaobíral básní a snažil se jí pořádně vypilovat. Trvalo mi to sice dlouho, ale za pomoci jsem to nakonec celkem zvládl a myslím si, že to je zatím můj nejlepší přednes.

A pak naše skupinové představení. No tak to je úplně o něčem jiném. Dost se u toho nasmějeme, ale jde i o soustředění a týmovou spolupráci. Ze začátku mě to vůbec nebavilo, nevím proč. To se ale rázem změnilo, když už to začalo vypadat nějak pěkně a začali jsme už jen dopilovávat poslední nedostatky. Pak přišlo vystoupení – 15. 4. 2014. Všichni jsme byli dost nervózní, protože to bylo poprvé, co jsme hráli Strašidelný dům před diváky. Nejdřív ale byly na řadě sólovky, kde jsem měl vystupovat i já. Z toho jsem byl úplně nejvíce nervózní. Když jsem tam přišel na jeviště, klepala se mi kolena a taky jsem trochu zapomněl text... Báal jsem se, že na mě budou ostatní naštvaní, ale bylo to v pohodě. Řekli mi, že se to prostě někdy stane, a šlo se dál.

Teď se snažíme toto představení pořádně doladit, protože nás za nedlouho čeká vystoupení na divadelní přehlídce Dětská scéna.

Jůzlová Kristýna
Dramatika a slovesnost
ze třídy
Mgr.et MGA. Ivy Vachkové

Já a dramaťák

Všechno to začalo tak, že jsem hledala kroužek, který by mě bavil a zároveň se ke mě hodil. Po nějaké době jsem se dozvěděla, že je ve Stochově kroužek herectví. Když jsem to oznámila mamce, souhlasila a druhý den se zašla zeptat, jestli je ještě místo a že bych měla zájem. Následující týden jsem začala chodit na dramaťák ve Stochově.

Ze začátku jsem nevěděla, co mám od toho čekat, ale pak jsem byla ráda, že jsem LDO objevila, protože jsem nevěděla, že něco takového je. Na dramaťáku jsme měli paní učitelku Martinu Tothovou, která se po 2 letech odstěhovala do Prahy .

Ve stejné době jsem se já přestěhovala do Nového Strašecí. Jakmile jsem zjistila, že je tu také dramaťák, hned jsem chopila příležitosti a přihlásila jsem se. Ze začátku jsem se bála, že sem moc nezapadnu, protože se tu všichni znali. Bylo to ale přesně naopak. Dramaťák v Novém Strašecí učila paní učitelka Iva Vachková, která mě naučila spoustu nových věcí.

Moje první divadelní představení v Novém Strašecí byl Ledový zámek. Vloni jsme pak hráli inscenaci Prázdniny doma. Teď to už je celkem 5 let, co chodím na dramaťák a stále mě baví. Doufám, že sem budu moci chodit dál a věnovat se divadlu na druhém stupni studia.

....HODNĚ ŠTĚSTÍ....